

képzettségük közt lesz kereslet és jövedelem nagyobbodás. A mezőgazdasági üzeme-
ket alaposan reformálni fogják, modern érte-
lemben belterjessé teszik egyes ágakat, melye-
ket eddig elhanyagoltak, kifejlesztenek, így
az állattenyésztés egészen más rendszerűvé
válk, hatalmas arányúvá az egész országban.
A könnyű gazdasági ágakban, így erdészet,
kertészet, ispáni teendők évtizedekig nem
lesz hiány, sőt fölösleg, mert a rokkantak is
használhatják lesznek.

Érdekes, de természetes tünet, hogy a
nők el fogják özönlenni az egyes pályákat.
különösen azért, mert sokan ekzisztenciát
akarnak teremteni arra gondolván, hogy nem
mennek férjhez.

HIREK

oooo

— *Lapunk legközelebbi száma a közbe-
eső kettős ünnep miatt szerdán, a szokott idő-
ben jelenik meg.*

— **PÜNKÖSD.** *Piros pünkösdi napja,
lángolóan piros, a vértől és májusi, virágos
föltámadástól. A Szentlélek ünnepe ma apos-
toli új igével támadt ránk, miránk, hívőkre.
Mi hiszünk, hiszünk, a Szentlélekben, a nem-
zeti erőben, az erkölcsi tisztaságban, a belső
tűzben, mely megszenteli fejünket, hogy a
galamb, mint az ősi keresztény világban, mi-
ránk is szálljon, a Béke galambszívét hozván.
De hol vagyunk még attól, ma, amidőn Pün-
kösd a gyűlölettől és piros, mikor egy nemzet-
ről kénytelenek vagyunk látni, hogy briganti
módon támad ellenünk. De a Szentlélek ün-
neppnapja hajnalán kivételesen érezzük, hogy
a gonoszság soha, senkinél nem győzheti
meg a jóságot, senki hitét nem tiporhatja le.
Hiszük ezt, erősen, rendületlenül, méltóan az
őskeresztény hithez, midőn lángcsóvák tűz-
vel szállt alá a Szentlélek, hogy betöltse a
tisztá szívűeket, hogy győztesen menjenek*

*Széjjel mindenfelé, az egész világba... Ugy
fogunk szétmenni ma is, úgy, hadakozva, az
egész világ gonoszsága ellen, de győztesen,
de a Szentlélek tüzes erejével!*

— **A honvéd főparancsnok helyettes
Szegeden.** Báró Karg János táborszernagy,
a honvédség főparancsnokának helyettese
Szegedre érkezett. A táborszernagy szemlét
tartott a honvédsereg fölött. Az 5 hon-
vég pótzászlóalj pénteken és szombaton is
szemlére vonult ki a gyakorlótérre. — Karg
báró a honvédhuszárokat is megszemlélte és
a legteljesebb megelégedését fejezte ki. — A
honvédség főparancsnoka, aki ezelőtt Szeged-
den volt népszerű kerületi parancsnok, hi-
vatalos látogatásokat is tett. Szombaton dél-
után a gyorsal utazott vissza Budapestre.

— **Menetrend változás.** Május
23-ától kezdve, több változás lép életbe
ideiglenesen a szegedi pályaudvaron, a
személyforgalomban. Budapest és Sze-
ged között két gyorsvonat közlekedést
szüntetnek be. Az egyik, amely Buda-
pestről 12-kor érkezett Szegedre; má-
sik pedig, amely Szegedről délután ne-
gyed négykor indult Budapestre. Beszün-
tetik ezenkívül a 4701. és 4702. számú
karlovai személyvonatokat is; az előbbi
délelőtt érkezett Szegedre a gyorsvonat-
hoz, csatlakozással; az utóbbi 11 óra
46 perckor indult Szegedről Karlova
felé. Elmarad továbbá a 405. sz. sze-
mélyvonat, amely délelőtt 10 óra 30
perckor indult Rókuson keresztül, Vásár-
hely felé és a 4002. számú, mely Rókus
felől jött Szeged állomásra.

— **A főkapitány ur figyelmébe.** Az
utalványrendszer és a megállapított maximá-
lis árak ellen egyre többet és egyre súlyosab-
ban vétének egyes szegedi pékek. A botrá-
nyos dolgok miatt többször felszólaltunk, —
megnyugtatót mindez ideig nem kapott a

közönség, amely hasztalan várja a dolgok
jobbrafordulását is. A legtöbb pék és sokan
a viszontelárusítók közül is abban a téves hi-
szemben vannak, hogy a hatóságoknak miat-
tuk fáj a feje és hogy lisztnek, kukoricának a
szükséges mennyiségben való megszerzéséért
azért mozdítottak meg egy egész apparátust,
hogy nekik legyen minél több hasznuk. Egy-
szer s mindenkorra le kell venni a napirend-
ről ezeknek a kínos, könnyű lelkiismeretű és
ledér üzleti politikát folytató embereknek az
ügyét. Nem szabad lisztet, kenyeret vagy sü-
teményt árusítani annak, aki becsületérzésé-
vel és lelkiismeretével összeegyeztethetőnek
tartja azt, hogy az utalványrendszert kijátsza,
a maximális árakat túllépje. A közönség nagy
része majd mindig érthetetlen okból türi eze-
ket a manővereket. Sokan félnek, sokan nem
szeretnek a rendőrségre futkosni. A legtöbben
ugyanakkor megfélemlenek arról, hogy
nemesak önmagukkal, hanem embertársaik-
kal szemben is kötelességük hozzájárulni ah-
hoz, hogy az ilyen visszaélések nyomában és
szigorúan megtoroltassanak. Felhívunk min-
denkit, hogyha az elsőrendű élelmiszerek áru-
sítása körül bármilyen visszaélést tapasztal,
hozza haladéktalanul tudomásunkra. Könyör-
telenül leleplezzük az ilyen urakat és nyom-
ban megtesszük ellenük a rendőrségnél a föl-
jelentést. Még csak annyit, hogy az egyik sze-
gedi kórházban a kiírt darabját hat fillérért
árusítják, azzal az indokolással, hogy *Wolf
péktől öt fillérért kapják.* Az utalványrend-
szerre előirt szabályokat pedig *Kertész pék*
egyáltalán nem tartja be.

— **Magántáviratokat szombaton
éjjel 12 órától további intézkedésig a
szegedi postákon nem vesznek fel.**

— **Összeírják a 18 és a 43—50 éveseket.**
A hivatalos lap legutóbbi számában a hon-
védelmi miniszter elrendeli a legfiatalabb és
a legöregebb népfelkelők összeírását. Az erre
vonatkozó rendelet a következő:

A hősiesség lelke.

Irta: Prohászka Ottokár.

Szememben a háború olyan, mint a kala-
pács, mellyel diót — akarom mondani, em-
bert, emberi életet s kulturvilágot törnek s
amely törésben az eszménység s a lelkiesség
ugy válik ki, mint ahogyan a mag válik ki
tört hüvelyből s nyilvánvaló lesz, hogy mi
hát az élet magot, sem az élet magvát nem
látni. A kultura tulajdonképeni értéke s ér-
telme.

Rendes körülmények közt ez a belátás
nem oly egyszerű, mert sem a diómagot,
sem az élet magvát nem látni. A fölszines-
élet s főleg annak ezer apróseprő érdeke, s
a kultura maga oly szinompás és esábscs hü-
vely, hogy könnyen kísértetbe jutunk s a hü-
velyt magnak nézzük s az élet fölszínét, az
érdeket s az élvezetet, s a gazdagságot s a jó-
létet az ember céljának s az élet értelmének
tartjuk; de azután megjelenik a színen a
nagy élet — s kultur-törő, a nagy hüvely-
törő háború, mely az értéket a hüvelyből s
az értelmet a látszathól kiemeli s a nagy té-
nyek száraz s kemény dialektikával elének
tárja, hogy miért élünk s miért halunk s mi
által érvényesülünk igazán, még akkor is,
sőt akkor leginkább, amikor mindent, vért s
életet is odaadtunk.

A népszerű lelkesülés, mely lobogó zászlók
alatt vonul föl győzni és halni, eszménység-
gének ugy ad kifejezést, hogy mondja: vért
s életet a szabadságért, nemzetünkért és ha-
zánkért s ezekben a hősökben a szabadság, a
nemzet és haza mint felsőbb érték s mint pa-
rancsoló hatalom nyilatkozik meg, melynek

*hódolni dicsőség s melyért életet adni sem
sok.* Ez a felsőbb s parancsoló eszménység
bennünk van, de jobb nálunknál; bennünk
van, de fölöttünk áll, bennünk van, de ugy,
hogy általa mi vagyunk egy felsőbb, *szellemi
világba* bekapcsolva, mely az örök igazsá-
gok, az erkölcsi követelmények s az eszmé-
nyi szükségletek alakjában s azok erejével
nyul belénk s követeli, hogy azokhoz szab-
juk életünket s azok mértéke szerint hozzuk
meg áldozatainkat.

A hazáé s a nemzeté a vénünk, övé éle-
tünk s halálunk; de vérünket nemesak azért
ontjuk érte, mert ez a vér az ő vére s éle-
tünket nemesak azért adjuk oda érte, mert
ez az élet az ő melege, hanem azért adunk
oda vért s életet, mert *örök eszmények tűz-
ben s örök igazságok s szükségletek nyomása
alatt állunk.* — azért adunk oda vért s éle-
tet, mert a lelkünk parancsolja, melybe egy
felsőbb világ van beleeresztve, világ, ahon-
nan kiapadhatatlan lüktetéseket veszünk az
önfeláldozásra s tönhetetlen lökéseket a hő-
siességre. A nemzetek a maguk történelmét
oly fiaik által alakítják ki s alkotják meg,
kik ez emberfölötti s ép ezért emberi eszmé-
nyek világosságában járnak e erejében tesze-
nek.

Ha kérdezzük, hogy miben áll az az esz-
ményi, szellemi világ, melybe bele vagyunk
kapcsolva s melyből erőnket s világot legyő-
ző egyéniségünket vesszük, azt felelem: ez a
szellemi világ azok az *örök igazságok*, me-
lyek fölünk függetlenek s velünk szemben
állnak s ragyognak, mint napok, — azután
azok a *szükségességek*, hogy így vagy úgy
kell tenni s másképp tenni nem szabad, — az-
után a *nagy kötelességek*, melyeket fölisme-

rünk s melyek mint fölöttünk álló hatalmak
éreztetik meg magukat velünk, — azután
azok az *ideális célok*, melyek nem individu-
álisak, hanem superindividuálisak; ime eze-
ket a fölöttünk álló, nagy valóságokat mi
érvényesítjük eszelekedeteink által a világban
s ezekből lesz a világban értelem, érték, vilá-
gosság és jóság, mérték és szépség, — ezekből
lesz az elemek küzködésében az ember vi-
lága!

Ez az eszményi — s mondjuk reálisab-
ban — ez a *lelki erő* sugalmazza a hőiséget,
alakítja ki a megbízhatóságot, ez avat hőse-
ket s emberfölötti lévén, ember fölé, vagyis
önmaga fölé emeli az embert. Mindenkin,
aki reá hallgat, megvalósul az irás szava:
„Nem tartom életemet *önmagamnál* értéke-
sebbnek“, tudom tehát azt odaadni *önmaga-
mért*, — oda azért a bennem lappangó, esz-
ményi tüzeztől átjárt *magamért*, — azért az
emberfölötti emberért, aki ép azért, mert
eszményi ember, legértékesebb eleme a tár-
sadalomnak s leghűségesebb fia a küzködő
nemzetnek.

Ezekből az emberfölötti emberekből lesz-
nek hősök a csatában! Egyszerű emberek,
kik tán olvasni sem tudnak, de akik okos-
kodás s kertelés nélkül kiemelik maguk szá-
mára az életből a nagy kötelességeket s azo-
kat teljesítik vakon, azaz hogy fénytől ittas
szemmel s készséges lélekkel.

Tudom, hogy a legtöbben azok közül,
kik élni-halni tudnak a hazáért s a nemzet-
ért, keveset konyítanak e bölcselkedéshez; de
azért az igazi idealizmus velejét nagyon ér-
tik s azt meg is valósítják. A veleje pedig en-
nek az idealizmusnak az, hogy „ezt az Isten
akarja, tehát nem zúgolódom, nem okosko-